

OPSCHRIFT

Vergadering van: 28 april 2014

Nummer: 2014_MV_00067

Onderwerp:

Roma in Sint-Theresiaklooster (Muide) - ingediend door gemeenteraadslid Johan Deckmyn

Raadslid(-leden):

Johan Deckmyn - Vlaams Belang

Bevoegd:

Daniel Termont

OMSCHRIJVING VAN DE VRAAG

Toelichting:

Via de pers mochten we vernemen dat het zogenaamde Roma-experiment op de Muide volledig mislukt is. Niemand vond een job, iedereen woont nog in het kraakpand en er zijn zware problemen met een aantal burens als gevolg van de bedenkelijke mentaliteit van de betrokken Roma. Binnenkort moeten de Slovaakse gezinnen het pand verlaten.

Vraag:

Werd er gevolg gegeven aan de toch wel zware klachten van de burens? Welke oplossingen werden er voorgesteld? Wat waren de resultaten?

Klopt het dat de problemen het gevolg waren van de bedenkelijke mentaliteit en het vijandige gedrag van de Slovaakse gezinnen?

Gaat het college akkoord met de vaststelling dat het geen goed idee was om een dergelijke grote groep samen op te vangen?

Binnen 2 maanden moeten de Slovaakse gezinnen het klooster verlaten. Wat zal er met de groep gebeuren?

ANTWOORD

29 april 2014

Van in het begin hebben zowel het CAW als ik erop gehamerd dat het inperken van overlast een absolute voorwaarde was om in het klooster te mogen blijven wonen. De klachten van de burens zijn wel degelijk ernstig opgenomen door de betrokken stadsdiensten en de vzw's.

Door de buurtstewards werd consequent aangehaald dat er rekening dient gehouden te worden

met de buurt. Zo werd er in eerste instantie een weekstelsel uitgewerkt waarop de kinderen slechts op vooraf afgesproken tijdstippen op de koer zouden spelen. Dit stelsel voldeed echter niet in de praktijk.

Daarnaast werd voorgesteld dat de kinderen in de bijhorende tuin zouden spelen of op de nabijgelegen speelpleintjes. Deze afspraak werd deels gevolgd. Afhankelijk van waar de kinderen spelen, hebben er echter andere burens last van het lawaai.

Vorige maand deed de Integratiedienst een buurtonderzoek in de dichte omgeving. Meer dan de helft van de bevroegden gaf te kennen geen problemen van overlast te ondervinden. Het zijn de burens wiens huis (on)rechtstreeks met de koer of de tuin verbonden is, die het meeste last hebben. Wegens de specifieke architectuur van de koer is de geluidsoverlast daar het ergste. Het voorstel werd gedaan om de koer af te sluiten en deze ingang te blokkeren. Dit plan kon echter niet doorgaan omwille van de voorschriften voor de brandveiligheid.

Daarnaast blijft het een objectief gegeven dat het samenleven van 54 mensen (waarvan 30 kinderen) lawaai met zich mee brengt en dat kinderen bij mooi weer graag in de tuin spelen.

De bewoners van het voormalig klooster staan erg wantrouwig tegenover de buitenwereld. Ze zijn gewoon dat mensen hen beschimpen, waardoor een defensieve houding in hun mentaliteit zit ingebakken. Het is een moeilijk en lang proces om een vertrouwensband op te bouwen en met deze gezinnen in dialoog te treden. In de afgelopen maanden is op dat vlak al een hele weg afgelegd. Ik wil hiermee niets goed praten maar het lijkt me weinig zinvol om het te hebben over de individuele karakters van de bewoners. Uiteraard spelen de bewoners een grote rol in het al dan niet slagen van het project. Maar er spelen nog heel wat andere factoren mee. Dat brengt mij bij uw volgende vraag:

Dit was helemaal geen gepland project. De stad heeft nooit beslist om deze groep mensen op te vangen. De stad heeft in dit dossier enkel bemiddeld tussen het CAW, de bewoners van het klooster en de betrokken organisaties in de feitelijke situatie die zich voordeed. Het is uiteraard makkelijk om achteraf te zeggen: zie je wel. En wellicht konden we op voorhand zelfs al inschatten dat de groep wat groot uitviel. Maar wat doe je met mensen die al een jaar in Gent van kraakpand naar kraakpand zwerven? Binnen het idee van "housing first" leek het de moeite waard om dit een kans te geven. Het was de poging waard. Want wat was uw alternatief?

Ik lees in de krant dat het project is "mislukt". Ik wil erop wijzen dat niet schepen Coddens maar wel de journalist heeft gekozen voor deze bewoordingen. Wij appreciëren zeker de inspanningen die zijn gedaan door de vzw's. Dat een job en een huis vinden geen evidentie was, wisten we op voorhand. Een job vinden, is voor iedereen al moeilijk vandaag. Sowieso was de stabiliteit goed voor de kinderen die vandaag toch allemaal naar school gaan.

Iedereen, ook de bewoners, wisten vorig jaar bij aanvang van de bezetting ter bedde zeer goed wat de afspraken waren. Iedereen wist dat het project zou eindigen eind juni van dit jaar. Het CAW kan dan ook niet als onmenselijk worden afgedaan omdat ze doorgaan met de gemaakte plannen.

Onze medewerkers vertellen mij dat het gaat over een zeer diverse groep van mensen. Er zijn sterke en zwakkere profielen binnen de groep waardoor de toekomstperspectieven van de gezinnen verschillend zijn. Het is daarom ver van zeker dat zij als groep verder zullen gaan. De intensieve begeleiding naar werk wordt verder gezet om de sterkere profielen aan werk te helpen, zodat zij hopelijk op korte termijn op de private huurmarkt terechtkunnen. Daar moet wel aan worden toegevoegd dat de discriminatie van deze groep op de huisvestingsmarkt zeer groot is. Het is echt niet evident om iets te huren. Een groot deel van de gezinnen zal daarom wellicht opnieuw op straat terechtkomen en zich dan opnieuw in dezelfde situatie bevinden als bij de start van het project. De gezinnen zullen wel verder opgevolgd worden door de Buurtstewards en het Straathoekwerk.